

Η ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΟΥ ΣΕΡΛΟΚ ΧΟΛΜΣ

ΤΟΥ ΚΟΝΑΝ ΝΤΟΥ ΎΛ

Η ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΟ ΓΑΛΑΖΙΟ ΔΙΑΜΑΝΤΙ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

ΕΙΣ, μιλώδε, δεν αναγνωρίζετε κανένα ; ρώτησε ο Σέρλος Χόλμς.

— Κανένα ! απάντησε ο λόρδος. Γιατί έξωτός απ' τόν κληνικό, τόν δασύο δεν έγνωρίζω, οι δ' οι άλλοι άρχισοί είχαν μακροχρόνιο το πρόσωπο.

— Χάρου, άκούσ' σ'ς έδρασαν, είδες τι έκαναν; Ηού πήγαν;

— 'Ο ένως απ' τούς κωζοφόρους κρητοΰσε έννα κλειστοφάναρο και φώτισε όχι προς τό μέρος του Φινόλεϋ, άλλα προς τό αντί-

θελο μέρος.

— 'Όσοι φοβόντουσαν, χωρίς άλλο, μίρωσ' σ'ς είδαι, βοήθεια απ' τό στόμιο του τούνελ, που μπήκατε, είπε ο Σέρλος Χόλμς, κι' ύστερα ξεκατέστησε τόν βοηθό του :

— Κατόπι τί κάνουν; Προζήρησαν ως πέρα στο άλλο στόμιο του τούνελ ;

— Αυτό περίμυθα κι' έχο να κάνουν, απάντησε ο Χάρου, μά διαφώνησα. Γιατί, άκούσ' προζήρησαν περίπου έκαστο θήματα απ' τό μέρος που μ'άς δέσανε, στάθηκαν, σχεδόν κόλλησαν πάνω στον τοίχο και γίνανε άφαντοι !

— Είσα θέβιασ' κι' αυτό, Χάρου ;

— Απολύτως θέβιασ', δασκαλί. Μ' είχαν δέσει έτσι που δεν μπορούσα να δω παρά μόνο κατά την διεύθυνση του σταθμού Χαβεράνας - Χύλ.

— 'Ο Σέρλος Χόλμς έβλεπε πολύ λίγες σιμιές άμυλτος και σκεφτι- κάς, απ' την έξορση του προσώπου του καταλάβαινε κανείς πως κά- ταστο τοίχηρο και σπουδαίο σχέδιο άνασχολούσε τό δυνατό μυαλό του. Άξανα γύρισε προς τό μέρος που στεκόταν ο μηχανικός του τρένου και τόν ρώτησε :

— Μηχανικέ, έχετε εμπιστοσύνη σέ μενα ;

— 'Ο μηχανικός κάτωσ' περιγρημένος, απάντησε :

— Μ' αν δεν έχω σέ σ'ς εμπιστοσύνη, στον πόο διάσημο άστυνο- μο της Άγγλίας, σέ ποιόν θέλετε νάχο ;

— Λοιπόν, πότε που, έννε απόλυτος ανάγκη να κάνετε σ'α'μ'ο στο Φινόλεϋ ;

— Σταματούσε ναόμυ όταν έχουσε έπιβατες και κεί. Μά σέ τέτοια ώρα και κεινούνα καιρό μά- στα, ποιά σπάνια έχουσε έπιβατες για τό Φινόλεϋ.

— Καλά, Ποιάς έννε ο κατοπινός σταθμός ;

— Τό Ουάτφορντ.

— Πόσο άπείχει τό Φινόλεϋ απ' τό Ουάτφορντ ;

— Ένα τέταρτο της ώρας.

— Καλά ! Θάχτε λοιπόν την καινούσην να πε- ρισσετε απ' τό Φινόλεϋ με τέτοια ταχύτητα που να έννε άδύνατον να καταβή ή ν' ανέβη κανείς απ' τό τρένο ;

— Μάλιστα, κ. Χόλμς, έννε εύκολότατο.

— Μι' χάρι ακόμα, κίρωε μηχανικέ.

— 'Όχι θέλετε...

— Μπορείτε να μοι προμηνεύσετε έννα πανωφό- ρο κι' έννα κωζέτο κωζοφόρο ;

— Εύκολότατο. 'Ο θεμιστής θά σ'ς δανείση τό δικό του.

— Έτσι κι' έννε πράγματι.

— 'Ο Σέρλος Χόλμς φορώντας τό πανωφόρο και τό κωζέτο, είπε :

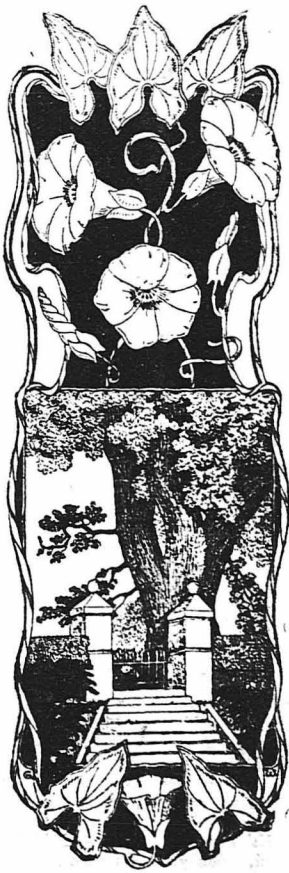
— Έγώ θά είμαι ο κωζοφόρο, στο Ουάτφορντ. Ελάχο ν' ανακαλύψω μέσα στην άμαξοστοιχία πολύ σπουδαίο κληνικό. Τι ιδέα έχτε, κ. μηχανικέ, έννε δυνατόν τή στιγμή που περνάει τό τρένο τό τούνελ, ν' ανέβη κανείς άπάνω, χωρίς να τόν δή κανείς ;

του Πολέουσι...

Τότε, απ' τό συναγμένο πλήθος, που άγωνιούσε, βήκε μια κατάλληλη οφράνια κοπέλλα. Με τό κεφάλι ψηλά και τά μάτια γλαρά, γλιόστησε σάν να ύπο- βαιτοΰσε, ως τά ματωμένα πανίδια του ιερώνματος, κοίτησε στα σπασμαμένα χείρα της τό αματόλογο κι' όρχο κεφάλι και κόλλησε στα μισοανογμένα κείλη του τό κόκκινο και δροσφό της στόμα. 'Ηταν ή Βαρβάρα...

— Έπειτα, με τρομακτική γαλήνη, στυγνά μελαγχο- λική κι' αδιάφορη στα κατάληχτα έπιφωνήματα του πλήθους, ράντισε τά χρυσά μαλλιά της με τό λασπο- μένο χόμα — για σημείο πένθους — και τραβήξε για τό μέγαρο της δουβή...

Κράτησε την ίερή ύπόθεσί της. Άλαμνήθηκε ό- ριστικά τόν κόσμο, και μέσα σέ λίγες μέρες κλειστήρε για πάντα στο μοναστήρι του 'Όσσεχ'!...

— Βέβαια !... Αυτό γίνεται τακτικά σ' δια τα τούνελ.

— Ά !... Τότε έννε σίγουρο ότι τά τρία άρχισοί ύπακουμμενα που έπείσε θύοντο μέσα στο τρένο. Πήδησαν σ' αυτό κληνικό. Κι' έ- χουν σκεπτο γίνετο να καταβούν στο Ουάτφορντ κι' άπο κεί να πά- ρουν τό τρένο για έννα αποκομμένο κληνικό κι' ύστερα... τρέχα πίσω τους έξω απ' την Άγγλία.

— 'Ο Σέρλος Χόλμς μιλώντας είχε μανύσει κι' όλας τό κληνικό του και τά κληνικά του, έτσι που να φωνάζει πως είχε καιρο να ξεφύδη.

— Χάρου, είπα κατόπι, μαρτυρώντας και τά φρόδια του, μιλώσ' φράσει τό τρένο στο Ουάτφορντ. Έχει τό νού σου, στο σύνθημά μας. Θα ρυθίξε άμέσως στο διαμύρισμα απ' όπου ή άκούσις τα σπασμα- μάτι μου.

Και σκεπτόντας τόν ηρώα του :

— Και σεις, Λόρδε, συνέχισαι, πρέπει ν' άκούσοίμ'ατε τόν Χάρου. Τ' άρματα μας έννε έπαισύνδια. Χρηιάςται λοιπόν θάχουσε και σ'έλε- τάδα !...

— Πά όνεια του Θεού ! Προσέξτε !... φωνάζε τώρα ο μηχανικός, βλέποντας τόν Σέρλο Χόλμς να πήδη απ' τό έννα βαγόνι σ' άλλο.

— Έκείνος άκούσε και έπέθεσε τά διάφορα διαμύρισμα του τρένου και τέλος έφθασε σ' έννα απ' τά τελευταία βαγόνια της άμα- ξοστοιχίας.

Πήγοντας μια κρηνοή έξεστιαστικι, ματιά, μέσα σ' αυτό τό βαγόνι, έννοιωσε μεγάλη κιναιτοποίηση. Είχε μπροστά στα μάτια του τρεις άν- δρες, απ' τους όποιους ο ένως φορούσε ρούχα του κληνικού. Τους πα- ρεστηρισε καλύτερα κι' άνεγνωρίσε στη πρόσωπο του ένως τον ένοχο του 'Εβραίου. 'Ο άλλος ήταν ο Φρεΐδ Άρσέ. 'Όσο για τον τρίτο, το κατάλητο μάτι του άστυνομικού κατάλαβε άμέσως ότι δεν ήταν πραγ- ματικά άδρας. 'Ηταν γυναίκα κεινημεμένη σε άδρας.

Χωρίς να γάνη όσκαπα τόν καιρό του, ο δομινός άστυνομικός μπήκε μέσα στο διαμύρισμα τών τριών κωζοφόρων και κλειώνοντας την πόρτα πίσω του, τούς είπε :

— Τα εισιτήριά σας, παρακαλώ, κίρωε !...

Κι' αλλάζοντας τόνο, προσέθεσε :

— Και κάντε έννα διαβολόταμο άνομο !... Έκεί, κίρωε, τόν κα- ταβάβαινε καλύτερα, με τό σκαθόλο έπαγωγέμια που διαλέξατε. Κινδυνεύει ή ζωή μας και ως ηθάμε απ' τόνα βαγόνι σ' άλλο...

— Βέβαια ! έχετε δέχο !... Λαθαλοεπαγγέμια κι' αυτό τό δικό σας, απάντησε ο Φρεΐδ Άρσέ. Και να σ'ς πείρωσε τοι'άχιστον όπως ποτεται !... Άλλά, για σταθήτε...

— 'Όριστε πέντε σέλλια για σ'ς.

— Εύχαριστώ, κίρωε, απάντησε ο Χόλμς, βαζόν- τας στην τσέπη του τά κηρίματα. Άλλά θά ήθελα να μου δινετε τά εισιτήριά σας. Σέ έργο φ' άνομο στο Ουάτφορντ και πρέπει νάχο τελειώσει τόν έλεγχο τόν εισιτηρίων.

— 'Ο Φρεΐδ Άρσέ, που λογαριάζε πως με τά πέντε του σέλλια θάκανε τόν σιδηροδρομικό κατάλληλο να υή τους ζητήση τα εισιτήριά τους, άρχισε να τά κηριάζετα.

— Λοιπόν, δεν έχετε εισιτήρια; ρώτησε ο κρητο- κωζοφόρο τόν άρχηγό της σιμοσίας τών τριών κω- ζοφόρων.

Κι' επειδή έκείνος δεν του άπαντούσε, ο κεινημε- σμένος άστυνομικός κίρωε :

— Ά ! αυτό πρέπει να τό άναμέσο στην διεύ- θυνση του σταθμού.

— Μά, κίρωε μου, είπε τότε ο Φρεΐδ Άρσέ στον κωζοφόρο, έννε κάνετε έτσι... Δεν πιστεύω, δέβαια, να γαντάσεθε ότι θελήσατε ν' άποφύγετε να πλη- ρώσοιτε έννα τόσο άπειναντο ποσό. Άπολύστατα δεν προφθάσατε να βγάλοτε τά εισιτήριά μας... Γι' αυτό δεν πρέπει να κάνετε τόσο μεγάλη φασαρία και ν' άναφροθίτε, όπως έστε, στον σταθμό. Λαθο- λο ! Φανόσαστε έννοος άνηρωτος !... Νέ ! πάρτε ακόμα πέντε σέλλια κι' άχρηστε μας ήσυχουσε...

— 'Ο Χόλμς τοσπασε κι' αυτά τά σέλλια και κα- θίζοντας άπάντη στην Άρσέ, τού είπε :

— 'Ω ! θά ήταν έν τάξει τί πράγματι, αν δεν είχε κωζοφόρο στο σταθμό. Ανατιχός όμως κι' εκεί θά σ'ς ζητήσουν τά εισιτήριά σας. Άλλά, μιά κι' είσα- στε τόσο γενναίοδωρος θά σ'ς δοιθήσω. Είνε φίλος μου ο έπιθεωρητής του σταθμού και θά τού πώ να κήνη τάχα πως δεν θέλετε...

— Έτσι πράματα κίρωε μου ! Είσα έννας λαικρός άνθρωπος, άγαπήτ' μου. Λοιπόν, θάρθετε να μ'άς συναντήσις μόλις φθάσωτε στο Ουάτφορντ ;

— 'Όχι, έν το έπιτρέπετε μοσοφ να μείνω έδώ. Έγώ τελειώσε την έπιμερία μου και σέ δύο λεπτά φθάνωσε στον σταθμό.

(Ακολουθεί)